

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. No. 32.
Sâmbătă 26 Octombrie 1935.
Apare săptămânal
sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei.
Numărul 1 Leu

Sf. martir Dimitrie.

Printre sfinții cinstiți în mod deosebit în biserica orientală este Sf. mucenic Dimitrie, a cărui sărbătoare este în fiecare an în 26 Octombrie.

*Sf. Dumitru s'a născut dintr'o familie fruntașă, din Tesalonic. Fiindcă era om capabil și isteț, împăratul Maximian îl numi în diregătorie înaltă, locțiitor în Grecia. A cărmuit cu înțelepciune și dreptate. Dar a servit cu aceeași credință și lui Dumnezeu. Când auzi Maximian, voi să-l înduplece cu buna să se lapede de creștinism, fiindcă îi părea rău să-l ucidă pe un locțiitor așa destoinic cum era Sf. Dimitrie. Porunci deci să-l țină la închisoare. Tot în acel timp împăratul a ordonat să se facă jocuri publice împreunate cu lupte de circ. Pe atunci aceasta era cea mai mare distracție a publicului păgân. Era un luptător distins dar păgân cu numele **Lie**. Acesta biruia pe toți. Și împăratul era foarte încântat de el. Odată un tânăr cu numele **Nestor**, după ce ceru binecuvântarea Sf. Dumitru, într'o luptă doboară pe Lie. Impăratul înfuriat întrebă pe Nestor, cu ce vrăjitori a putut învinge. Când auzi că Sf. Dumitru prin puterea rugăciunii creștine îi împrumutase atâta putere, a poruncit să i se taie capul. Iar pe Sf. Dumitru, dă ordin să fie străpuns cu lancea. Ceeace s'a și întâmplat.*

*După moartea sfântului, s'au săvârșit atâtea fapte minunate încât a fost numit »**Făcătorul de minuni**«. Se scrie despre el că: »**N'a fost boală pe care să n'o vindece și n'a fost diavol pe care să nu-l poată alunga**«.*

*Un om bogat Leonte din părțile Iliricului (Serbia de azi) se îmbolnăvi greu. A mers la Tesalonic, acolo culcându-se pe mormântul Sf. Dumitru, se vindecă complect. În semn de mulțumită zidi o biserică frumoasă, unde i s'au transportat osemintele, aflate întregi fără urmă de putrezire. Din ele curgea un mir plăcut. Din care pricină, a fost numit: »**Izvorătorul de mir**«. Foarte mulți bolnavi au dobândit vindecare, atingând aceste oseminte.*

Orașul Tesalonic, scăpă prin mijlocirea sfântului Dimitrie, de multe primejdii. — Odată fiind foamete mare în oraș, Sfântul a îndreptat spre el mai multe corăbii încărcate cu grâu, scăpând orașul de pieire. — Pe un episcop căzut în mâinile dușmanilor, îl eliberează și îl duce la Tesalonic. Altă dată două fete evlavioase au fost mântuite din prinsoare vrășmașă și duse în mod minunat la biserica din Tesalonic.

Biserica văzând aceste semne, împreună cu evlavia atât de răspândită a credincioșilor față de acest sfânt, a stabilit o zi anumită de sărbătoare.

Psalmul 46

al lui

— DAVID —

1. Toate neamurile lumii, slavă înălțați mereu ;
Strigăte de bucurie înălțați lui Dumnezeu !
2. Că înfricoșat, de-asupra, este Dumnezeu Preasfântul
Și-Impărat fără pereche El e peste tot pământul !
3. Fiindcă El destule neamuri a pus nouă sub picioare
Și sub noi a pus atâtea din păgânele popoare !
4. Moștenire-aleasă nouă, hărăzit-a Dumnezeu
Frumusețile lui Iacob, cel iubit de cer mereu !
5. În cântări de biruință sue Domnul scară sfântă ;
Glas de trâmbițe de-aramă slava Lui pe veci o cântă !
6. Domnului Prea-Inalt cântați'I, Lui cântați neîncetat,
Cântați Celui ce ne ține și ne este Impărat,
7. Fiindcă Dumnezeu cel vecinic, e-Impărat pe tot pământul
Deci cântați'I osanale toți cei cari aveți cuvântul !
8. Dumnezeu împărățește peste neamuri pe pământ !
Cu mărire șade Domnul sus în Tronul Său cel sfânt !
9. Capii multelor popoare adunatu-s'au în hram,
La poporul ce'L iubește Dumnezeu lui Avram !
Că puternicii din lume, ai lui Dumnezeu toți sânt:
Dumnezeu domnește'n ceruri, peste cei de pe pământ !

In versuri de Vasile Militaru.

Trei struguri de viță de vie: întâiul, al plăcerii; al doilea, al beției; și al treilea, al obrăzniciei.

La bine, nu poți răsufli de prieteni; la greu, rămâi singur!

*Ferice de cine nu suspină după ce n'are și se veselește cu ce are!
Celor de față fă-le bine; de cei absenți vorbește bine.*

(Epictet)

Hristos Rege.

«**Quas primas**» (Enciclica Sf. Părinte din 11 Dec, 1925).

Astfel începe enciclica Sfântului Părinte adresată tuturor patriarhilor și episcopilor catolici din toată lumea, înstituind prin aceasta sărbătoarea lui „Hristos Rege“, care se ține în fiecare an într-una din Duminicile lunii Octombrie. (Anul acesta se sărbătorește în 27 Octombrie).

Tot Sf. Părinte ne arată și cauza pentru care s'a instituit această sărbătoare. Este „*pacea lumii*“ după care însetează omul, națiunile și lumea întreagă. Pacea, a cărei lipsă o simte tinărul și bătrânul, săracul avutul deopotrivă: Pacea lumii pe care o dorește Dumnezeu.

Și cine poate să ne dea această pace decât Isus *Regele păcii*.

Pe el trebuie să-l rugăm ca să întoarcă lumea la calea evangheliilor și a poruncilor; căci atunci când toți vor cunoaște învățăturile sfinte a lui Isus și se vor supune poruncilor „*vor cădea săbiile și armele din mâni*“.

Mulți l-au proclamat pe Isus de „*Rege*“. În Testamentul Vechi se spune despre Mesia că se va naște din neamul lui David și va domni ca un *Rege* cu putere dată dela Tatăl. Sf. Clemente Alexandri-

nul ne spune despre cântările sale de laudă că: „*nu sunt decât lauda simplă, adevărata laudă către Isus, Regele nostru*“. Iar Sf. Gregoriu din Nazianz așa termină una din cântările sale: „*O părinte, dă ca să binecuvintez pe Hristos și în genunchi să îl rog, să mă primească de serv al său, atunci când va veni ca „REGE“*“.

Și colo sus pe Golgotha, un neam înfuriat și josnic, după ce cu spini l-a încoronat, L-a răstignit pe cruce punând de-asupra o inscripție: „*Isus Nazarineanul Regele Iudeilor*“. În decursul veacurilor însă cuvintele evangheliei lui Isus au cucerit lumea, și milioane de oameni și au înscris în inimă cu litere arzânde de focul dragostei numele sfânt a lui Isus Nazarineanul „*Regele lumii*“.

R.

„Cu cât se rețin mai mult cu o tăcere neiertată, să pronunțe sfântul nume al dulcelui Mântuitor în ședințele internaționale și parlamentare, cu atât mai tare trebuie să propovăduim noi drepturile puternicului *Rege Hristos*“.

Papa Piu XI.

Cine va fi urmaș?

Trăim în epoca luminată a creștinismului. Unele persoane însă uită de poruncile aceleia care e stăpânul acestei lumii. Așa uitată este și porunca lui Dumnezeu: „*Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul*“.

O constatare tristă care-ți dă de gândit. Mergi pe stradă și ce vezi? Cucoane cu cățelul după ele ducându-l la plimbare ca să nu se îmbolnăvească. Te desuști privindu-le. *Doamnă elegantă, fardată, mondenă și să devii bona unui cățeluș*. Nu este ceva dejositor și din punct de vedere social - ca ființă rațională - să-ți plimbi odorul de „cățel“. Să te desfătezi în el. În mijlocul străzii să te oprești pentru necesitățile lui naturale. În adevăr, degradare pentru o persoană cu bun simț nu numai creștinesc dar și social.

În același timp, când plimbă cățelul, mai frumos i-ar sta să-și plimbe odorul

scump — Copilașul — pe care îl cere Dumnezeu în urma căsătoriei. Să fie o mamă bună și dulce. Să se desfăteze la plimbare în nevinovăția și ochii frumoși a celui vlăstar din sângele ei.

Oare când ar fi o mamă mângăiată? Eu cred, atunci când ar auzi glasul blând, dulce și nevinovt a copilașului, „*Mamă*“.

Tragedia se sfârșeste în faptul că, în familii bune, *urmași* — dacă se va continua acest sistem „Căine și un copil“, *vor fi cățeluși plimbați și nu copii*, cari au dreptul la viață ca și unul fiecare din noi. Vă deșteptați din somn, voi bărbați, tată, și purtați-vă pălăria.

Legea scrie: „*femeia să asculte de bărbat*“. Altfel sunteți periclitați a avea urmași în familie și nume pe „*Cățelușul Nero*“.

Și va urma responsabilitatea mare și înaintea lui Dumnezeu de acest păcat groaznic.

Păr. Pompeiu Onofreiu.

Cana Galileiei.

Presa (sau tiparul) este o putere mai mare decât un stat cu armata cea mai formidabilă. Puterea mare îi vine din influența covârșitoare pe care o exercită asupra mulțimii.

Presa bună având la temelie morala, este o binecuvântare pentru țară, pentru lumea toată. Presa bună este călăuză spre virtute cinste și progres.

Presa rea este un blestem, o rană pe trupul umanității. Ea deșteaptă patimile, omoară virtutea, distruge individul, națiunile și popoarele.

Importanța presei bune au înțeles-o toți oamenii mari. Pentru Biserică încă este o problemă la ordinea zilei. Iată ce spune Sf. Părinte: »*Presa stă în slujba celui rău într'un mod îngrozitor, pervertind ideile și moravurile. Catolicii greșesc adeseori nu numai neînțelegând trebuința presei bune ci favorizând pe cea rea prin abonamente și lecturi. Nu veți putea face niciodată destul pentru presa bună*«.

A refuza un ziar sau o revistă catolică nu dovedește totdeauna lipsa de mijloace ci inconsecință, lipsa de interes pentru bine și o palmă dată acelor cari luptând cu greutate materiale muncesc să samene sămânța cea bună.

Să ne dăm seama cu toți despre necesitatea presei bune și să contribuim pentru întărirea ei prin aceia că vom scrie, vom citi-o și că ne vom da obolul nostru pentru ea. La congresul general a Agrului care se va ține în 25-27 Octomvrie la Carei, de sigur se va discuta și chestiunea presei bune. Părerea noastră este : că ar trebui să se organizeze editurile catolice cu sediul în București, unde să avem și o tipografie, care să poată tipări un ziar mare. Celelalte edituri din provincie să-și aibă fiecare terenul lor de muncă, doar avem nevoie de reviste pentru copii, tinerime, țărani, muncitori etc. Să se facă „Federația scriitorilor catolici“ a cărei activitate să fie bine precizată.

Apoi să se organizeze serviciul de propagandă pentru răspândirea produselor de presă în toate parohiile.

În felul acesta și dacă vom lupta bărbătește, nu cu ambiții personale ci cu puteri unite, vom putea să stăpânim și noi acea putere care rezidă în „Presa bună“.

Citiți și răspândiți „Clujul Creștin“

La câțiva Km. de Nazareth, este azi satul *Kenna*, așezat pe ruinele vechii *Cana*. Loc devenit celebru în evanghelie, în urma atotputerniciei dumnezeiești pe care Isus pentru prima dată, o arată omenirii. Aici s'a făcut cea dintâi minune, *schimbarea apei în vin*. Acest fapt cuprinde în sine un adânc înțeles. Prin puterea adusă din cer Isus schimbă apa în vin. Prin aceeași putere nefermuriță va schimba inimile oamenilor. Din păcătoși va face fii ai Dumnezeuului ceresc, al cărui trimis este. Mântuitorul nu va descoperi numai învățături nouă, ci va transforma sufletul omului pământesc într'unul ceresc. Apa a fost pământească dar prin minune se preface în vin. Admirabilă icoană a sufletului păcătos îndumnezeit prin harul adus de Isus.

Tot acum pentru prima oară Sf. Feocioară își arată iubirea și puterea ei nemărginită în folosul neamului omenesc, plin de păcate. Câtă dragoste a arătat față de acei sărmani nuntași, ca să nu fie rușinați în fața oaspeților. Așa știe iubirea ei față de păcătoși să preîntâmpine atâtea mizerii sufletești și trupești.

Aici se poate vedea fântâna de unde s'a scos apa ce s'a făcut vin, precum și forma vaselor în care s'a pus.

AVIZ! Cerându-se revista noastră și în afara de Cluj, am aflat potrivit a scoate o ediție și pentru acești cetitori sub titlul de „Viața Creștină“. Ambele ediții vor avea acelaș conținut, acelaș număr și aceeași dată, înlocuindu-se doar pentru exemplarele cari se vor trimite afară din Cluj — titlul de „*Clujul Creștin*“ cu cel de „*Viața Creștină*“, precum și urele informații strict locale cu altele de interes general.

Duminecă în 27 Octomvrie, la orele 4 p. m., frații terțiarilor sunt chemați la adunarea lunară, ce se va ține în sala reuniunilor de lângă biserică Bob.

Curatorul parohiei VI-a din Cluj, aranjează o serată cu program în ziua de Sămbătă 26 seara la orele 8. Venitul va fi destinat în fondul de edificare al bisericii.

În parohia V-a, Dâmbul rotund, la inițiativa M. On. Păr. protopop, L. Nicoara, în fiecare zi, începând din luna Octombrie, copii de școală asistă dimineața la Sf. liturghie, cântând ei toate cântările.